

Evalueringsrapport PED A 122 – høsten 2016

Emneansvarlig: Hanne Riese og Helene Eide

Seminarledere: Frida Haram Klykken, Hanne Riese, Njål Traavik/Gisle Heimly og Helene Eide

PEDA122 er et emne på fem stp. for femtesemesterstudenter på den integrerte lektorutdanningen. Emnet er gjennomført for første gang denne høsten, men bygger på 5. semesteremnet peda 113 som nå skal avvikles. Undervisningen består av fem forelesninger og fem seminar. Det har i år vært fire seminargrupper der studenter som tar samme disiplin/didaktikkfag har vært samlet i samme gruppe. Forelesningene adresserer fem forskjellige tema og ble høsten 2016 dekket av tre (fire) ulike forelesere, tre av forelesningene var arrangert som fellesforelesninger for PED A 113/PED A 122. Foreleserne legger vekt på dialog med studentene, og å dekke sentrale begrep og litteratur. Det har vært relativt godt oppmøte på forelesningene og god deltakelse fra studentenes side.

Innføringskurs og seminar blir brukt til studentaktive arbeidsformer og omfatter metoder som «læring gjennom samarbeid» (2), arbeid med case (2), og et seminar der studentene presenterer sine forberedte presentasjoner til muntlig eksamen. Litteraturstudier, fagdiskusjoner og presentasjoner er ingredienser som inngår som del av disse metodiske tilnærmingene. Bredden i undervisningsformer er ment å bidra til å bearbeide tematikken i emnet, til å gi studentene erfaringer med ulike måter å undervise på (eksemplarisk/modellering) og til å skape dynamikk mellom studentene i en seminargruppe. På grunn av ujevn størrelse på seminargruppene har det ikke vært optimale arbeidsforhold i alle gruppene til enhver tid, og dette har også trolig påvirket læringsutbyttet til studentene.

Studentene har hatt som obligatoriske krav å møte forberedt til seminar (gjennom å lese tekster eller ferdigstille arbeid i gruppe), og å gjennomføre én muntlig presentasjon. Dette framstår som en rimelig arbeidsbelastning og fungerer tilfredsstillende. Videre har det vært lagt opp til at litteraturen skal anvendes på praktiske problemstillinger gjennom diskusjon av konkrete case. Veksling mellom litteratur og praktiske problemstillinger gir kobling opp mot praksis. Dette er ment å styrke tilegnelsen av stoffet og forberede studentene både til praksis og til eksamen. Emnet har muntlig eksamen som varer ca 30 minutter. Studentene forbereder seg gjennom semesteret gjennom arbeid med litteratur og konkrete case, videre ved å lage en problemstilling, og drøfte denne med veileder. Problemstillingen danner grunnlag for utarbeiding av en eksamenspresentasjon, som framføres for medstudenter og veileder som gir tilbakemelding/veiledning. Første del av eksamen består av den forberedte studentpresentasjonen på maksimum 10 minutter og er innenfor ett av de fem temaområdene som dekkes av emneplanen/forelesningene. Andre del av eksamen trekker studentene et av de gjenværende fire områdene og gjør greie for dette.

Evalueringen baserer seg på spørreundersøkelse gjennomført for studentene etter at muntlig eksamen var avviklet. (n: 34 av 68 oppmeldte studenter i emnet – svarprosent 50 %).

Grunnet skifte av to av tre seminarledere, samt emneansvarlig, har det ikke vært anledning til å avholde evalueringslunsj/frokost med de tillitsvalgte studentene.

Informasjon i emnet

Informasjon i emnet og frister ble gitt på seminarene i tillegg til annonsering via kunngjøringer og diskusjonstråder på emneområdet på mitt uib. 43% av de svarte opplevde informasjonen som ble gitt som middels eller over middels, mens 34% vurderte informasjonen som ble gitt i løpet av emnet som svært dårlig, og 23% som dårlig.

Det forholdsvis svake resultatet kan delvis forklares med det faglærerne i pedagogikk oppfatter som frustrasjon særlig blant HF-studentene. Mye av denne frustrasjonen er knyttet til praksisemnet KOPRA 103 som går parallelt med PEDA122. KOPRA 103 har hatt mye problemer med manglende og uklare kalenderoppføringer i mitt UIB, slik at studentene sent har fått vite hva de skal møte til, og hvor de har skullet møte. Samtidig sliter studentene med kollisjonsproblematikk i større grad enn tidligere pga at praksis er utvidet. Når praksisaktivitetene er obligatoriske gir det studentene en rettesnor i forhold til hva de skal velge ved kollisjon, men dette er ikke nødvendigvis det de opplever som det som gir best læringsutbytte. Det oppstår dermed en «konkurransesituasjon» mellom ulike undervisningstilbud, der det som er obligatorisk og som studentene *må* velge må «bevise» sin nytteverdi opp mot et «tapt» undervisning i et annet emne. Dette skaper dårlige vilkår for godt læringsmiljø. Som forelesere og seminarledere på PEDA 122 møter vi dette når studenter problematiserer både obligatorikk og kollisjonsproblemer.

Undervisning

Studentenes deltakelse på forelesningene:

Deltok på alle 5: 49%

Deltok på 4: 34%

Deltok på 3: 9%

Deltok på 2: 0

Deltok på 1: 9%

Som prosentfordelingen ovenfor viser, deltok studentene i varierende grad i forelesningene. 86 % av studentene uttrykker imidlertid at det samlede faglige utbyttet fra forelesningene var middels eller over middels godt. Studentene har i seminar gitt uttrykk for at de opplever god sammenheng mellom forelesningene og seminarene. Evalueringen viser imidlertid at ikke alle opplever at utbyttet av seminarene har vært godt. Her oppgir 21% at det samlede utbyttet av de vanlige seminarene har vært svært bra, 18% bra, 32% middels, mens 30% oppgir at utbyttet av seminarene har vært dårlig eller svært dårlig.

Som forberedelse til eksamen har studentene også gjennomført et presentasjonsseminar, hvor de fikk gjennomføre en forberedt muntlig presentasjon og fikk tilbakemeldinger fra medstudenter og veileder på denne. Grunnet kollisjoner i timeplan for seminarlederne ble

studentene dette seminaret delt opp i mindre grupper. Seminargruppene varierte i størrelse, men det totale antall seminartimer per student ble ivaretatt. Evalueringen viser her at 18% vurderer utbyttet av dette seminaret som svært godt, 32% som godt, 15% som middels, mens 36 % vurderer utbyttet av seminaret som dårlig eller svært dårlig.

Veiledning

76% av studentene vurderer det totale veiledningstilbudet i emnet som middels eller over middels bra. Studentene har i emnet tilbud om veiledning inntil 1 time per student. Veiledningstilbud ble bl. a. gitt i forbindelse med utarbeidelse av problemstilling til selvvalgt presentasjon i forkant av presentasjonsseminar. Delingen av presentasjonsseminaret muliggjorde videre at hver student kunne motta veiledning også der. Erfaringene gjort dette semesteret viste at bare et fåtall av studentene benyttet muligheten for veiledning i forkant av presentasjonsseminaret. Flere av studentene gav i presentasjonsseminarene uttrykk for at de opplevde kombinasjonen av presentasjoner og veiledning som svært god og nyttig. Et forslag for å styrke kvaliteten på veiledningsarbeidet er derfor at en ser presentasjonsseminaret i sammenheng med veiledning og utvider dette fremkommer i planen for emnet ved semesteroppstart.

Litteratur og læringsmål

Studentene skal lese ca 400 sider. Den anbefalte litteraturen er satt sammen slik at den reflekterer læringsmålene og dekker alle de fem områdene som forelesningene kommer innom. 91% av studentene vurderer pensumlitteraturen som middels eller over middels relevant for å forberede seg til et framtidig yrke som lærer. 50% opplever pensumlitteraturen som bra, mens 6% finner den svært bra. Seminarlederne opplever imidlertid at det er grunn til å se nærmere på litteraturen, særlig med tanke på temaet «kunnskapsproduksjon om utdanning og undervisning». Det siste temaet «Kunnskapsproduksjon om utdanning og undervisning» er for dårlig dekket av pensum. Det er to kapitler i boka til Fekjær, «statistikk i praksis», som primært er tenkt inn her, samtidig som studentene har fått beskjed om at litteraturen satt opp under «skolen i samfunnet» også er relevant. Fekjærs bok er ikke spesifikt rettet inn mot utdanning, og MN-studentene oppfatter den som elementær. Den har imidlertid gode eksempler og måter å forklare ting på som kan fungere som en form for repetisjon også for disse studentene. Det bør vurderes å ta inn en artikkel som mer spesifikt diskuterer og problematiserer kunnskapsproduksjon omkring utdanning.

For- og etterarbeid til kortpraksis

Evalueringen viser at 58% av studentene opplever forarbeidsseminaret som middels eller over middels bra med hensyn til relevans for å skulle forberede seg på oppgavene gitt i forbindelse med kortpraksis. I praksis ble det i emnet gitt en intervjuoppgave. Her viser evalueringen at 73% av studentene vurderer oppgaven som middels eller over middels god. I evalueringen av etterarbeidsseminaret oppgir 77% av studentene at de vurderer dette som middels eller over middels godt med tanke på samlet utbytte. Etterarbeidsseminarene var

her arrangert noe ulikt mellom HF og MN- studentene, hvor etterarbeidsseminaret for MN studentene ble arrangert som et lengre seminar med både realfaglig didaktikk og pedagogikk. Her var både seminarledere fra pedagogikk og fra de ulike fagdidaktiske emnene tilstede. For HF studentene ble det avviklet separate seminar i pedagogikk og de ulike fagdidaktiske emnene.

Arbeidsmengde og egen innsats

Evalueringen viser at 56% av studenten finner arbeidsmengden i semesteret passelig. 41% av studentene opplever arbeidsmengden som stor eller svært stor (6%). 3% anser arbeidsmengden som ganske liten. Når det gjelder vurdering av egen arbeidsinnsats oppgir 62% av studentene at de har lagt ned høy eller svært høy arbeidsinnsats, mens 38 % oppgir denne til å være middels.

Vurdering

Emnet har muntlig eksamen som varer ca 30 minutter. Studentene forbereder seg gjennom semesteret gjennom arbeid med litteratur og konkrete case, videre ved å lage en problemstilling, og drøfte denne med veileder. Problemstillingen danner grunnlag for utarbeiding av en eksamenspresentasjon, som framføres for medstudenter og veileder som gir tilbakemelding/veiledning. Første del av eksamen består av den forberedte studentpresentasjonen på maksimum 10 minutter og er innenfor ett av de fem temaområdene som dekkes av emneplanen/forelesningene. Andre del av eksamen trekker studentene et av de gjenstående fire områdene og gjør greie for dette. Det forventes i forhold til begge deler av eksamen, at studentene gjør både teori og praksis til gjenstand for drøfting (praksis blir forstått vidt som å være egne erfaringer som elev, som student i praksis, andres erfaringer formidlet gjennom media, undervisningsportaler, bøker, etc).

Studentene forbereder seg til muntlig eksamen på siste seminar som er en kombinasjon av seminar og veiledning. På dette seminaret er seminargruppen delt i mindre grupper slik at studentene har ca 20 minutter til rådighet hver. De legger der fram en foreløpig versjon av presentasjonen som utgjør den selvvalgte delen av muntlig eksamen. De får tilbakemelding fra medstudenter og veiledning av seminarleder. Eksamensformen vurderes som relevant og som å fungere godt. Studentene forbereder seg godt på alle områdene som emnet dekker.

Evalueringen viser at 85% av studentene opplever at vurderingsformen er middels eller over middels god, både med hensyn til form og med hensyn til relevans i forhold til muligheten til å vise egen forståelse.

Studentstatistikk

1. Vurderings- og undervisningsmeldte

- a. Antall oppmeldte kandidater: 68
- b. Antall møtte til eksamen: 61
- c. Antall avbrutt: 0
- d. Antall bestått: 58
- e. Antall stryk: 3
- f.

2. Karakterfordeling:

- a. Gjennomsnittskarakter: B
- b. Fordeling:
 - i. A: 13
 - ii. B: 26
 - iii. C: 13
 - iv. D: 4
 - v. E: 2

[Faglærers samlede vurderinger med eventuelle forslag til endringer](#)

Evalueringen viser at 71% av studentene opplever at emnet som helhet er middels eller over middels bra med hensyn til sammenheng mellom de ulike delene som inngår i emnet. Dette sammenfaller med gode tilbakemeldinger seminarlederne har mottatt underveis i seminarene, både på innhold og arbeidsformer. Dette fremstår som en kvalitet ved emnet, særlig fordi det gjeldende semesteret har vært preget av utskiftninger i bemanning, hvor tre av fire seminargrupper opplevde bytte av seminarleder underveis i semesteret, samt bytte av emne-ansvarlig.

Gjennom semesteret har imidlertid særlig HF- studentene gitt uttrykk for stor frustrasjon. Mye av denne frustrasjonen er knyttet til praksisemnet KOPRA 103 som går parallelt med PEDA122. KOPRA 103 har hatt mye problemer med manglende og uklare kalenderoppføringer i mitt UIB, slik at studentene sent har fått vite hva og hvor de har skullet møte. Samtidig sliter studentene med kollisjonsproblematikk i større grad enn tidligere pga at praksis er utvidet. Når praksisaktivitetene er obligatoriske gir det studentene en rettesnor i forhold til hva de skal velge ved kollisjon, men dette er ikke nødvendigvis det de opplever som det som gir best læringsutbytte. Det oppstår dermed en «konkurransesituasjon mellom ulike undervisningstilbud, der det som er obligatorisk og som studentene *må* velge *må* «bevise» sin nytteverdi opp mot et «tapt» undervisning i et annet emne. Dette skaper dårlige vilkår for godt læringsmiljø. Som forelesere og seminarledere på PEDA 122 møter vi dette når studenter problematiserer både obligatorikk og kollisjonsproblemer.

Noen ganger kan vi bidra til å redusere frustrasjon ved kollisjoner ved at studenter bytter gruppe for å få andre tidspunkt for seminar. Det er likevel slik at den økende graden av kollisjonene skaper frustrasjon. Selv om dette er en kalkulert del av studieopplegget ved UiB, opplever studentene det som dårlig planlegging fra studiestedet sin side. De ønsker å løse problemene og kontakter seminarledere, forelesere og administrasjonen. I samtale med studenter er vårt inntrykk at de føler at de blir kateballer og at det ikke er noen som har ansvar for å ta fatt i det de opplever som kritikkverdige.

Helt konkret får dette direkte konsekvenser for studentenes opplevelse av profesjonsfaget pedagogikk (og antakelig også for didaktikk) fordi for- og etterarbeid for praksis blir gjennomført i både ped- og did-emner, men er definert som en del av timetallet i praksis. Videre har HF-studentene temaseminar som en del av sin praksis, der også forelesere fra ped/did er organisatorer. Fordi det er universitetsansatte som organiserer aktivitetene (for-

/etterarbeid samt temaseminar) oppfatter ikke studentene aktivitetene som praksis, men som del av profesjonsemnet pedagogikk. Dette skaper friksjon og dermed dårlige vilkår for læring i begge emner. Videre bør seminargruppenes sammensetning vurderes endret slik at studenter fra ulike fag settes sammen i faglig heterogene grupper for å skape større integrasjon mellom studenter på ulike fag slik det var gjort under gammel ordning. En slik inndeling vil kanskje også lage et noe tydeligere skille mellom PED-faget og praksisemnet KOPRA 103, ved at for- og etterarbeid ikke foregår i seminargruppene for PEDDA 122.